

Udkast

Forslag

til

Lov om ændring af lov om skove

(Begrænsning af dispensationsmulighed for etablering af dyrehold på fredskovspligtige arealer)

§ 1

I lov om skove, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 38 indsættes som stk. 2:

"Stk. 2. Miljøministeren kan kun give dispensation fra § 8, nr. 4, til etablering af dyrehold af husdyr og midlertidige hegninger, som etableres til udslusning i forbindelse med udsætning af vildt."

2. I § 39 (3 steder), § 62, stk. 2 og § 65, stk. 1, nr. 4, ændres "38" til: "38, stk.1".

3. I § 42, § 60, stk. 1, § 63, stk. 3, § 63, stk. 4 ændres "38" til: "38, stk. 1,".

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den xxxxxxx 2010.

Stk. 2. § 38, stk. 2, i lov om skove som indsat ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på dispensationer meddelt inden lovens ikrafttræden og ved forlængelse af midlertidige dispensationer, som er givet inden lovens ikrafttræden, eller når sådanne dispensationer gøres permanente.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1 Lovforslagets hovedindhold

Formålet med lovforslaget er at sikre, at der ikke kan gives dispensation til etablering af dyrehaver på fredskovspligtige arealer. Ændringen gennemføres ved, at der fremover kun kan gives dispensation til indhegninger med husdyr og midlertidige hegninger, som etableres til udslusning i forbindelse med udsætning af vildt. Forslaget betyder derfor at ministeren ikke længere har adgang til efter skovlovens § 38 at dispensere fra § 8, nr. 4, til vildthegninger (i daglig tale benævnt "dyrehaver").

1.2 Baggrund for lovforslaget

Det er regeringens opfattelse, at det er nødvendigt at forhindre, at der kommer flere dyrehaver på fredskovspligtige arealer. Det er i praksis ca. 85 pct. af det samlede danske skovareal, som er fredskovspligtigt. Etablering af dyrehaver indebærer, at natur bliver afgrænset og indhegnet til dette brug. Hvis dyrehaver bliver meget udbredt, vil det hindre en sammenhængende og tilgængelig natur for dyr og mennesker. Der er derfor behov for at modvirke, at skovene bliver indhegnet i yderligere omfang.

Dyrehaver har gennem mange år haft positiv betydning for friluftslivet, og mange mennesker har glæde af at kunne se dyrene på tæt hold. Det skal de stadig kunne i de allerede etablerede dyrehaver. På den anden side indebærer etablering af dyrehaver, at der opsættes hegn om skove, som indskrænker mængden af levesteder for det frie hjortevildt. Desuden vil store hegn i naturen være en barriere for det frie hjortevildts muligheder for at udvise en naturlig adfærd. Det gælder f.eks. ved de daglige og sæsonvise vandringer.

Naturbeskyttelsesloven indeholder et forbud mod at opsætte usædvanlige hegn omkring skove af hensyn til offentlighedens adgang og vildtets frie bevægelighed. Efter skovloven kan der gives tilladelse til etablering af dyrehaver i fredskov med et dertil hørende højt hegn. Efter Naturklagenævnets praksis er naturbeskyttelseslovens generelle hegningsforbud ikke til hinder for et dyrehavehegn.

Skovloven forudsætter adgang til dispensation til dyrehaver efter et konkret skøn. Da det er regeringens opfattelse, at det ikke skal være muligt at oprette dyrehaver, er det nødvendigt at ændre loven for helt at afskære muligheden for at etablere nye dyrehaver.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1 Gældende ret

Skovlovens § 8, nr. 4, indeholder i dag et forbud mod dyrehold på fredskovspligtige arealer. Det fremgår af bemærkningerne til skovloven af 2004 at forbuddet efter praksis omfatter dyrehaver.

Miljøministeren kan i medfør af skovloven § 38, når særlige grunde taler for det, dispensere fra forbuddet i § 8. Det fremgår af bemærkningerne til skovloven af 2004, at praksis for at give dispensation er meget restriktiv.

Dispensation til dyrehaver kan dog i praksis komme på tale i forbindelse med anlæg af rekreativ og kulturhistorisk art. Det kan f.eks. være i tilknytning til parklignende anlæg omkring slotte og herregårde. Hvis skovens bonitet er meget ringe, kan det komme på tale med dyrehaver til jagt.

Ved skovloven af 2004 blev det som noget nyt forudsat, at der skulle kunne gives dispensation til nye dyrehaver, der blev etableret for at fremme biodiversiteten.

Efter praksis gives normalt tilladelse til genetablering, hvor der har været dyrehave før. Endvidere gives normalt tilladelse til fortsat drift af eksisterende dyrehaver med tidsbegrænsede tilladelser.

Med henblik på at sikre, at dyrehaven har mindst mulig negativ indvirkning på etablerede rettigheder og hensyn til natur og landskab, stilles der i forbindelse med dispensation til dyrehaver vilkår om at offentlighedens adgang ikke forringes, hegnets udformning, græsningstryk mv., jfr. skovlovens § 39.

Etablering af dyrehaver på landbrugsjorder og i skove som ikke er fredskovspligtige, reguleres ikke i skovloven.

2.2 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det kun skal være muligt at give dispensation til etablering af dyrehold af husdyr og til midlertidige hegninger, som etableres til udslusning i forbindelse med udsætning af vildt på fredskovspligtige arealer, når hegningerne bibeholdes mindre end 5 år.

Dyrehaver som har fået dispensation inden lovens ikrafttræden foreslås at kunne opretholdes. For så vidt angår dyrehaver, som er etableret med en tidsbegrænset dispensation, foreslås det, at disse fortsat skal kunne opnå en forlængelse af dispensationen eller en permanent dispensation, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget medfører en mindre administrativ lettelse for det offentlige, idet Skov- og Naturstyrelsen ikke længere skal behandle ansøgninger om dispensation til nye dyrehaver.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der vil være skovejere, som ikke kan etablere dyrehaver i fredskov med de herfra følgende indtægter og udgifter, samt mulighed for at forbedre ejendommens værdi ved handel.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.

6. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget medfører, at der ikke kan oprettes dyrehaver af hensyn til rekreative eller biologiske forhold i særlige tilfælde. Der opstilles ikke hegn til gene for det frie hjortevildt.

7. Forholdet til anden lovgivning

Der findes en række regler i dansk lovgivning, som regulerer hegning i det åbne land. Få af dem har til formål at forhindre hegning, der hindrer vildtets frie bevægelighed.

Fødevarerministerielle regler

Der findes regler i Fødevarerministeriets regi om hold af dyr og opdræt af hjortedyr. Disse regler vedrører som udgangspunkt hjortedyr, der opdrættes som kødvildt på linie med kvæg. Disse hold og opdræt er reguleret indgående bl.a. med krav om øremærker, krav til de veterinære forhold og krav til aflivning/ombringelse af dyrene. Fødevarestyrelsen kan dog undtage for kravet om øremærker.

Et hold af hjortevildt kan af Fødevarestyrelsen undtages fra en række af de ovenstående krav på visse betingelser om indhegningens størrelse, bestandstæthed og formål:

- Indhegningens areal skal således være over 50 ha,
- indhegningens vinterbestand må højst udgøre 2 kron dyr eller 4 dådyr pr. ha,
- indhegningen skal primært etableres eller være etableret med rekreative eller jagtmæssige formål for øje, og
- ejeren skal kunne godtgøre, at indhegningen ikke vil blive drevet med henblik på kødproduktion eller salg af levende hjortedyr.

En sådan undtagelse tilknyttes vilkår om, at tilsynet med hegnet overtages af Skov- og Naturstyrelsen, og at reglerne i lov om jagt og vildtforvaltning med tilhørende bekendtgørelser overholdes.

Lov om jagt og vildtforvaltning

Dette betyder bl.a., at jagt i sådan et hegn skal ske efter de samme regler, som jagt der drives uden for hegnet. Bekendtgørelse om udsætning af vildt, jagtmåder og jagtredskaber indeholder en bestemmelse om, at der på ejendomme med hegn af denne type ikke i en 300 meter zone fra hegnet og inde i hegnet, må drives jagt på vildtlevende individer af de arter, der opdrættes i hegnet. Dette forbud har til formål at forhindre jagt på vildtlevende hjortedyr, der tiltrækkes af hjortedyr inde i hegnet.

Udsætning af hjortevildt i naturen kræver tilladelse fra Skov- og Naturstyrelsen. Sådanne tilladelser gives ofte på vilkår om, at der opsættes et midlertidigt hegn, hvor dyrene går i 3-5 år inden de sættes ud på den frie vildtbane. Hegnet skal sørge for, at dyrene vænner sig til at være i det område, hvor de skal sættes ud, og hegningen har til formål at hindre, at de forlader området for at finde "hjem".

Naturbeskyttelsesloven

Naturbeskyttelsesloven indeholder et generelt forbud mod at opsætte usædvanlige hegn omkring skove af hensyn til offentlighedens adgang. § 23, stk. 2, tilsigter navnlig at undgå hegn, der ved deres højde, konstruktion eller materialevalg virker dominerende eller skæmmende, eller som hindrer vildtets frie passage. Der er tale om et indispensabelt forbud, som dog kan fortrænges, såfremt der efter skovlovens § 38 dispenseres til dyrehold. Skovloven fastsætter regler om etablering af hegn på fredskovspligtige arealer. Der er ikke regler om etablering af hegn på arealer, der ikke er omfattet af én af de to love.

Herudover indeholder Naturbeskyttelsesloven regler, der forhindrer etablering af hegn, fx inden for strandbeskyttelses- og fortidsmindebeskyttelseslinjen.

8. Forholdet til EU-retten

Ingen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Fastholdelse af turismæssige muligheder og oplevelser af fritlevende vilde dyr.	Mistede turismæssige muligheder for oplevelser i nye dyre haver
Administrative	Skov- og Naturstyrelsen skal	

konsekvenser for stat, kommuner og regioner	ikke behandle ansøgninger om etablering af nye dyrehaver.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ejere af fredskov vil miste en mulighed for at forbedre ejendommens værdi gennem etablering af en dyrehave.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Der opstilles ikke hegn i fredskov til gene for det frie hjortevildt.	Der kan ikke oprettes dyrehaver i fredskov af hensyn til rekreative eller biologiske forhold.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ikke EU-retlige konsekvenser	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen medfører, at der alene er adgang til at dispensere fra forbuddet mod dyrehold i skovlovens § 8, nr. 4, for så vidt angår dyrehold af husdyr og midlertige hegninger, som etableres til udslusning i forbindelse med udsætning af vildt. Det er således ikke muligt at dispensere med henblik på at etablere vildthegninger (dyrehaver).

I bemærkningerne til skovloven fra 2004 er dyrehaver defineret ved, at bestanden af dyr er større end en normal vildtbestand det pågældende sted. Dyrehaver er typisk heget med et højt hegn, der ikke tillader ud- eller indspring. Arealet vil desuden med tiden skifte karakter fra skov i retning af åbne arealer med enkeltstående store træer og græssletter.

Midlertige hegninger, som etableres til udslusning i forbindelse med udsætning af vildt, kan fortsat opnå dispensation efter § 38, når hegningerne bibeholdes i mindre end 5 år.

Til nr. 2 og nr. 3

Der er tale om en præciserende konsekvensændring, da lovforslaget tilføjer et stk. 2 til skovlovens § 38.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den xxxxxx 2010.

Til stk. 2

Et antal eksisterende dyrehaver har fået en tidsbegrænset dispensation fra skovlovens § 8, nr. 4. Forlængelse af tidsbegrænsningen beror på fortsat opfyldelse af de i den oprindelige dispensation fastsatte vilkår. Hvis vilkårene opfyldes vil ejeren have en berettiget forventning om forlængelse eller permanentgørelse af dispensationen, og det foreslås derfor, at der i disse tilfælde fortsat skal være mulighed for dispensation.

Bilag 1 – parallelopstilling

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om skove, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 24. september 2009, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 38. Når særlige grunde taler for det, kan miljøministeren dispensere fra bestemmelserne i § 8, § 9, nr. 1 og 2, § 10, nr. 4, § 11, stk. 1, og §§ 12 og 26-28.</p>	<p>1. I § 38 indsættes som stk. 2:</p> <p>"Stk. 2. Miljøministeren kan kun give dispensation fra § 8, nr. 4, til etablering af dyrehold af husdyr og midlertidige hegninger, som etableres til udslusning i forbindelse med udsætning af vildt."</p>
<p>§ 39. Miljøministeren kan fastsætte vilkår for afgørelser efter §§ 4 og 6, § 7, stk. 2, og §§ 19-21, 29 og 38, herunder om</p> <p>4) tidsbegrænsning i afgørelser efter § 38, og</p> <p>5) at et andet areal bliver fredskovspligtigt (erstatningsskov) i afgørelser efter § 6, stk.1, og 38, jf. § 11, stk. 1.</p> <p>§ 62.</p> <p>Stk. 2. Afgørelser, der er truffet efter denne lovs §§ 4 og 6, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19-21 og § 38, jf. § 11, stk.1, samt vilkår fastsat for disse afgørelser efter § 39 kan endvidere påklages af</p> <ol style="list-style-type: none">1) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,2) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,3) landsækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative	<p>2. I § 39 (3 steder), § 62, stk. 2, og § 65, stk. 1, nr. 4, ændres "38" til: "38, stk. 1".</p>

<p>interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og</p> <p>4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.</p> <p>§ 65. Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>4) tilsidesætter vilkår, der er knyttet til en afgørelse efter § 4, § 6, § 29, stk.1, § 31, stk.1, eller § 38, eller vilkår, der er knyttet til afgørelser, der er truffet efter regler, der er udstedt i medfør af § 29, stk. 2, § 30 eller § 33,</p>	
<p>§ 42. Med mindre andet er bestemt i afgørelsen, bortfalder en afgørelse efter § 4, § 29, stk.1, eller § 38 eller efter regler, der er udstedt efter loven, hvis den ikke er udnyttet senest 3 år efter, at den er meddelt.</p> <p>§ 60. Afgørelser efter §§ 4 og 6, § 7, stk. 2, § 13, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19-21, §§ 38 og 39, § 51, stk. 2 og 3, og kapitel 8 a, der er truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse fra denne, jf. § 43, kan påklages til Naturklagenævnet.</p> <p>§ 63. Stk. 3. En afgørelse efter § 6 eller § 38 må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet. Stk. 4. Klage over en afgørelse efter § 6, § 38 eller kapitel 8 a har opsættende virkning, indtil klagemyndigheden har truffet afgørelse eller bestemmer andet.</p>	<p>3. I § 42, § 60, stk. 1, § 63, stk. 3, og § 63, stk. 4, ændres "38" til: "38, stk. 1,".</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den xxxxxx 2010</p>

	<p><i>Stk. 2. § 38, stk. 2, i lov om skove som indsat ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på dispensationer meddelt inden lovens ikrafttræden og ved forlængelse af midlertidige dispensationer, som er givet inden lovens ikrafttræden, eller når sådanne dispensationer gøres permanente.</i></p>
--	---